

den situation ville udtale sig om en eventuelt påstået forbrydelse, som den pågældende kan være inddraget i. Hvis man i disse tilfælde afkrævede personen oplysninger, ville myndigheden handle i strid med princippet om forbud mod selvinkriminering. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb om oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om forbud mod selvinkriminering, finder således anvendelse i disse situationer, således at en myndighed ikke kan afkræve en person, fysisk eller juridisk, oplysninger, hvis der er en konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. For en uddybning af princippet henvises til retssikkerhedsloven, herunder lovbetænkningerne.

Til § 30

De generelle regler om revisors tavshedspligt foreslås videreført i stk. 1. Tidligere var revisor endvidere omfattet af straffelovens § 154, der hjemlede en strafskærpelse, når en offentlig ansat i tjenesten gjorde sig skyldig i nærmere opregnede forhold. Denne bestemmelse er ophævet i straffeloven, og findes i straffelovens almindelige del. Der er med ændringen ikke foreslået nogen ændring af gældende regler, men udelukkende en opdatering af bestemmelserne.

Bestemmelsen henviser bl.a. til straffelovens § 152 e, hvorefter videregivelse af oplysninger ikke er et brud på tavshedspligten, hvis den pågældende er forpligtet til at videregive oplysningen. Revisors tavshedspligt gælder derfor bl.a. ikke ved revisors videregivelse af oplysninger i henhold til lovforslagets § 18, stk. 2, § 29, stk. 4, § 32, stk. 3 samt § 35, stk. 4.

Forslaget til bestemmelsens *stk. 2*, er indsat som følge af, at direktivet foreskriver, at revisor i en modervirksomhed skal have adgang til at indhente oplysninger hos en dattervirksomheds revisor. Som følge heraf er det fundet nødvendigt i forslaget at løfte revisors tavshedspligt også i disse situationer. Revisor i modervirksomheden er omfattet af bestemmelsens *stk. 1*, også hvad angår oplysninger modtaget efter *stk. 2*. En modervirksomhed er defineret i bilag 1 til årsregnskabsloven.

Til § 31

Udgangspunktet i det nye 8. direktiv om lovpligtig revision er, at virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, samt finansielle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet skal have et revisionsudvalg i deres bestyrelse.

Spørgsmålet om revisionsudvalg var ikke en del af Revisorkommissionens kommissorium for betænkningen, men kommissionen valgte af egen drift i kortere form at beskrive emnet herunder særligt de muligheder, der måtte være for at undtage virksomheder fra pligten til at etablere et revisionsudvalg, eller for at en virksomhed kan vælge at lade revisionsudvalgets funktioner udøve af et andet organ, og om den samlede bestyrelse eventuelt kan sidestilles med et sådant organ.

Det fremgår af direktivets artikel 41, stk. 1, at udgangspunktet er, at virksomheder af interesse for offentligheden skal have et revisionsudvalg.

Efter direktivets artikel 39 kan et medlemsland imidlertid beslutte, at bestemmelsen om revisionsudvalg alene skal gælde for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Det foreslås som følge heraf at indsætte en bestemmelse i § 31 om, at virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal etablere et revisionsudvalg.

Bestemmelsen omfatter samtlige virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, dvs. uanset om det drejer sig om aktier eller andre former for værdipapirer.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* om, at revisionsudvalget skal bestå af bestyrelsesmedlemmer, der ikke samtidig indgår i direktionen, er en gennemførelse af direktivets artikel 41, stk. 1, 2. pkt. Hensynet bag denne bestemmelse er at sikre revisionsudvalgets uafhængighed af direktionen.

I virksomheder, der ikke har en bestyrelse, gælder reglerne om revisionsudvalg for det organ, der på tilsvarende vis varetager den overordnede ledelse af virksomheden.

Det foreslås, at mindst ét medlem af revisionsudvalget *både* skal være uafhængig af virksomheden og have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Dette betyder, at f.eks. virksomhedens økonomichef ikke kan opfylde begge krav.

I relation til vurderingen af revisionsudvalgsmedlemmers uafhængighed fastsætter 8. direktivs præambel, betragtning nr. 24, at der kan tages udgangspunkt i EU-Kommissionens henstilling (2005/162/EF) om den rolle, der spilles af menige bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af tilsynsorganer i børsnoterede selskaber, og om udvalg nedsat i bestyrelsen/ledelsesorganet (EUT L 52 af 25. februar 2005, side 51). Ifølge denne EU-henstilling betragtes man f.eks. *ikke* som uafhængig, hvis man: